

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja



XXXIV. évfolyam 1 szám

2024. január

**MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK ÁLDÁSBAN GAZDAG
ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK!**

**„Az Úr pedig irányítsa
szíveteket Isten szeretete-
tére és Krisztus állhata-
tosságára.”**

2Thessz 3:5

A Thesszalonikába írt második levél igen határozottan áll ki a gyülekezet mellett. Megdicséri Pál apostol állhatatosságukat, nyomorúságuk és üldözésük ellenére nőtt a hitük és egymás iránti szeretetük. Ennek erősítéséért imádkoznak munkatársaival együtt – ezt többször is hangsúlyozza – „hogymegdicsőüljön a mi Urunk Jézus Krisztus neve bennetek, és ti is őáltala a mi Istenünk és az Úr Jézus Krisztus kegyelmében.” (17.v) Az egész levél hangvétele a gyülekezet támogatásáról szól, kimondva a jelen gondjait, tévtanításait, a gyülekezetben meglévő fegyelmi kérdéseket. A kiragadott cím már szóhasználatával is jelzi, hogy az Úrral közösségben élő gyülekezet szívének irányítása nem Pál apostol feladata, hanem az Úrtól közösen elkért folyamat. Ha el akarjuk érni mások gondolkodásának, magatartásának megváltozását, annak elősegítése két irányból lehetséges. Isten szándékának ismerete és a mi elkötelezettségünk. Egyedül

minden nehezebb. Ha meggyőződünk Isten akaratáról, akkor – Őt kérve – ezt a szándékot tudathatjuk azokkal, akik előmenetelért közbenjárunk értük. E világban mi lenne kedvesebb, építőbb, megnyugtatóbb, mintha Isten szeretetének jelenlétével közelítenénk mindazokhoz, akik körülöttünk vannak. Akkor eltűnne a gyanakvás, az ellenségeskedés, érdektelenség stb., hiszen előfeltétel nélkül csak a segítség szándéka irányíthatná beszélgetéseinket, kapcsolatainkat. A másoknak „fent”-ről elkért kincs a „Krisztus állhatatossága”. Őt nem tántorították el céljától körülményei, tanítványainak kezdeti értetlensége, az ellenséges megnyilvánulások. *„Szidalmaztatva viszont nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetőzött, hanem hagyta az igazságosan ítélőre”* (1. Pét 2,23). *Következetesen végig vitte a megváltás felséges munkáját. Ha állhatatosan szeretnénk követni Jézus Krisztust, akkor ezt is tovább kell tanulnunk Tőle. A szívünkből indul ki minden élet* (Péld 4,23), ezért kéri az apostol, hogy a Teremtő irányítsa a szíveteket az „Isten szeretetére és Krisztus állhatatosságára”.

Ha a szívünk rendben van, akkor betöltheti Isten szeretete és Krisztus

tus állhatatossága, kiszorítva onnan minden ettől idegen szellemi tartalmat. Az Ige és imádság a legjobb eszközök ehhez, mivel a Szentlélek támogat az Ige megértésében és kapcsolódunk Istenhez, erejéhez, áldásához.

Kiss Emil



Vallomás és kérés

Uram... üres kézzel állok eléd ez újév ismeretlen hajnalán. Szegényen... Mert amiről hittem, hogy az enyém... egyedül sajátom, azt elvette tőlem a "Szilveszter", amikor leültünk számadásra az Ó-esztendő utolsó alkonyán, és nem adott vissza belőle mást, csak egyedül a koldustarisznyám, amibe el volt temetve a hit egy cseppnyi reménységgel az alján.

- Ezekkel állok itt, drága Uram, és kérlek Téged – most, mikor indulok egy titkokat rejtegető úton, tégy tarisznyámba a Te morzsádból, hogy megszűnjön üressége: a gondom.
- De tedd rá - még ma a bilincsedet... Ne nyúlhasson bele ez a világ, s ne vihesse el azt, ami nélkül az élet, értékét veszítve: sivár.

- Uram... Adj bölcsességet nekem is, annyit - ami megóv a bűntől. Attól, hogy mások jólétét látva meggyűlöljem a teherviselést, s ne érezzem igád gyönyörűségét.

- Tépd ki a gőgöt is szívemből ne tehessen az felfuvalkodottá, vagy képmutatóan álszentté... amivel gyengíteném azok hitét, akikért Golgotán járva szenvedtél.

Csendes ünnepek - Uram... Tudom, hogy sokat akarok. - De legyen szabad még valamit kérni... Taníts meg imádkozni... Taníts meg szeretni.

Tamáska Gyula



Csendes ünnepek

Megszoktuk, hogy az ünnepnapok átvegyék a fesztiválok hangulatát. Zene, mesterkélt vidámság, nagy zaj, vendégek, kivételesen nagy-szerű ételek, sütemények, italok, esetleg drogok is. Az emberek oly hangosak, hogy a melletted ülő szavát sem értjük. Nem is kell érteni! Mindent felejtsünk, mivel ünnep van. Igazi ünnep! Díszes, magas karácsonyfa, egészben sült újévi malac- pecsenye, a szájában egy citrommal. Hívők, nem hívők: Bornak lennie kell! És az évek telnek, velük az ünnepek, sőt az ünneplők is. Egy ideig növekszik a számuk, aztán csökkenni kezd. Aki már nincs jelen, ünneprontás éppen ma megemlíteni. Krisztus születését sem említjük. Ő is meghalt már, oly régen. Újévkor a szerencsét emlegetjük, meg a sok, sok pénzt. (Na, most már van. Csak győzzük számolni!) Egy ideig jönnek a Mamához még a telefonok,

az üdvözlő kártyák, messzi föld-ről. A Mama fölénk hajlik, gondolkodik. Szipog egy kicsit, sírdogál, könnyet töröl. Nincs karácsonyfája sem. Magára nem is főz. Valamivel elüti az ünnepet. Legfeljebb átmegy a szomszédba „kellemes karácsonyt’ vagy „boldog új évet” kívánni. (Főleg, ha ott is éppen egy mama van, egyedül). Ha a Papa maradt egyedül, még ennél is csendesebb az ünnep. Ezzel a cikkel rájuk gondolok, és köszöntöm őket. Velük ünneplek. Nem zajongunk, nem énekelünk. Nekem az ital sem hiányzik. Megszoktuk a csendet. Fenyőág sem hullott be hozzánk, gyertyát sem gyújtottunk, halat sem vettünk. A babonákra sem gondoltunk. Pénztelenek voltunk egész életünkben, azt sem tudjuk, mire valók a húszezresek. Ha lenne mind átadnánk az unokáknak. Az ember magányos az élet kapujában bejövet és kimenet egyformán. Milyen különös, ahogy a csendben gondolkodunk, meg-elevenednek a gondolataink: Angyalkar hangját halljuk, mennyei zenét. A homályos szemeink többet látnak, mint amikor épek voltak és néztük a nyüzsgő családot. Halljuk, amint a gondos kezekkel, szépen csomagolt karácsonyi csomagot felbontják és előttünk fekszik ragyogó ékszerként a leggyönyörűbb és legdrágább krisztusi szeretet. Körülfog, átmelegít, ránk mosolyog, és érezzük, amint ránk hull a legnagyobb áldás: Isten nagy kegyelme. Egy egész erdő kipusztult az öreg fa vastag törzse körül. Ő viszont a talpán maradt, egyedül, csendben vagy viharban.

Szinte eggyé vált ez a fa a golgotai kereszttel.

Szebeni Olivér



Látható az Isten

Füben, virágban, dalban, fában,
születésben és elmúlásban,
mosolyban, könnyben, porban,
kincsben, ahol sötét van,
ahol fény ég,
nincs oly magasság,
nincs oly mélység,
amiben benne nincsen.

Arasznyi életünk alatt
nincs egy csalóka pillanat,
mikor ne lenne látható az Isten.
De jaj annak, ki meglátásra vak,
s szeme elé a fény korlátja nőtt.
Az csak olyankor látja őt,
mikor leszállni fél az álom:
Ítéletes, Zivataros,
villám-világos éjszakákon.

Wass Albert



„...pihenjeteK meg egy kissé”

Amikor e sorok íródnak, még javában tart az adventi várakozás, lázasán készülünk a közelebbi ünnepekre. Közeledve az év vége felé, egyfajta visszatekintési és évertékelési hajlam – már-már – kényszer telepedt rám, mint oly sokszor már életem során. Mégis a 2023-as eszten-

dő igazán (t)rendhagyóra sikeredett, több szempontból is. 2023. január 9-én kezdődött minden egy olyan eseménnyel, ami átírta az életem egész történetét. Megrázó és megkönnyebbülést hozó volt egyszerre, ismeretlen, furcsa érzés is egyben. Ahogyan teltek-múltak a hetek és hónapok, próbáltam sok mindent át- és újraértelmezni az életemben, de valahogy nem igazán sikerült. Végül ez a nehéz időszak 2023. június 15-én zárult le, amikor is a bíróság döntése nyomán lezárult életemnek egy olyan szakasza, amiről azt hittem, hogy soha nem fog. Mégis megtörtént. Üresnek és tanácstalannak éreztem magam, nem igazán találtam a helyem a világban. Mindezen események közepette nem telt el három hét és megszörrent a telefonom és a hang, ami beleszólt, azt mondta, hogy pár órája infarktusa volt és épp egy életmentő műtétre vár – édesapám hívott...

Abban a pillanatban egy másik világ is összeomlott bennem. Már nem csak tanácstalan voltam, hanem szinte kívülállónak éreztem magam a világban. (Azóta édesapám felépült Isten kegyelméből.) Ez volt az a pillanat, amikor feltettem a kérdést, hogy Istennek mi a szándéka az életemmel? Nem sok várakozás után az egyik vasárnap reggel a József utcai imaház ajtajában álltam és feltettem a kérdést magamnak: „Mit keresek én itt?” (Furcsa módon Isten egy olyan valakit használt, akiről sohasem hittem volna, hogy fogja... Mégis megtette, amiért hála Neki!) És az eltelt hónapokban Isten sokszor és sokféleképpen válaszolt a feltett kérdésekre.

Azóta én is kezdem érezni, tapasztalni, amit szeretne elérni az életemben, ti. hogy pihenjek meg egy kissé. A gondjaimból, a mindennapok rohanásából, a gondolataimból, és lehetne sorolni, hogy miből... Sok meghatározó és néhány döbbenetes „Isten-élmény” kapcsolódik az elmúlt kb. fél évemhez, amit az imaház falai között éltem meg. Hálával tartozom mindezért az Úrnak! És, hogy miért ezt a jézusi idézetet/kérést választottam címenek? Mert közeledve az év vége felé, és egy újabbhoz, néha nem árt hat lelassulni és végiggondolni néhány dolgot. Ezt pedig rohanva nem lehet megtenni. A megpihenés közepette – visszatekintve – azt kell, hogy mondjam, hogy összességében inkább vagyok hálás, mint hálátlan, mert – ugyan voltak nehéz pillanatok az életemben – mégis többet adott, mint amennyit elvett a Jóisten.

Az ünnepek elmúltával, amikor a kissé megpihenés időszaka befejeződött, újult erővel, új reménnyel és egyre jobban megerősödő hittel indulok az új esztendőnek. Karöltve Istennel, aki mind ezidáig megtartott és hiszem, hogy ezután is megtart majd.

Dicsőség Neki mindenért!

Molnár József



- A csend gyümölcse az ima. Az imádság gyümölcse a hit. A hit gyümölcse a szeretet. A szeretet gyümölcse a szolgálat. (Teréz anya)

forrás: mozaik.bloglap.hu

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Hála

Csodás esemény volt a Hálaadónapunk. Nemcsak azért, mert ismét köszönthettük köreinkben Pafkó Tamást, akinek gondolatait újfent különleges volt hallgatnunk, hanem azért, mert megtudhattuk, miért hálásak a Testvéreink.



Fotó: Bögös Fruzsina

A mi legnagyobb hálánk nagyon kézzelfogható-szemmel látható volt; Rebivel kivihettük magunkkal a gyülekezet elé a kezünk között, a számunkra tökéletes kislányunkat, Lili Esztert, aki beara-nyozza minden egyes napunkat, mióta itt van közöttünk.

De még hány és hány kisebb és nagyobb csodáért lehetünk hálásak, amit talán észre sem veszünk a nagy rohanásban. Hajnali 1 óra van, amikor írom ezeket a gondolatokat, mégis úgy gondolom, hogy a Tibi bácsi által megadott kereteket kihasználva nem kell túl sokat gondolkodnom, hogy felsoroljak annyi hálaokot, ami a gyülekezettel és tagjaival kapcsolatban bennem van, hogy kitöltsem ezt a helyet. Lássuk csak!

Hálás vagyok: hogy minden alkalommal tiszta imaterem fogad; hogy van egy lelkipásztorunk, aki sokat törődik a nyájával; hogy minden vasárnapi alkalom meg van szervezve; hogy vannak, akik hétről hétre kávéházat üzemeltetnek; hogy a különböző korosztályok szeretik egymást; hogy támogató közegben vagyunk; hogy Lizi minden alkalommal mosolyogva megölel; hogy van ajtónálló szolgálat; hogy vannak vezetőink; hogy sokan vannak, akik adni akarnak, hogy mások kapni tudjanak; hogy minden évben együtt tölthetünk egy gyülekezeti hétvégét; hogy vannak padok a gyermek családoknak, és azok hétről hétre egyre jobban megtelnek; hogy vannak, akik fotókon megörökítik az alkalmakat; hogy együtt énekelhetünk; hogy a fiatalok felnéznek az idősebbekre, akik meghallgatják őket; hogy akikkel együtt nőttek fel, olyanok, mintha a testvéreim lennének; hogy egymás szüleire ugyanúgy felnézünk, mint a sajátjainkra; hogy sok áldozatot hozunk egymásért; hogy van

jövője a gyülekezetnek. És Te, miért vagy hálás?

Kántor Barnabás



Innen – onnan

Meg tudnád ezt tenni?

Egy ház renoválása során egy japán felnyitotta a háza falát. A japán házak falai fából készült, üreges falak. Ahogy bontott, felfedezte, hogy egy gyík van bent fogságban, mivel a fal szögelése közben annak idején egy szög átütötte az egyik lábát. Látja a japán ezt, sajnálja nagyon - és egyúttal kíváncsi is, hisz látja, hogy oda van szögezve, a ház pedig tíz éve épült! - Hogyan történt? A gyík tíz évig túlélte ebben a helyzetben! Egy sötét falon belül, mozgás nélkül ez lehetetlen - és őrjítő! Abbahagyta hát a munkát a japán és elkezdte figyelni a gyíkot, hogy mit is csinál ott, és hogyan táplálkozott tíz éven át. - Később, nem tudni honnan feltűnt egy másik gyík, étellel a szájában. A munkás nagyon megdöbben és mélyen érintette a dolog. A gyíkot, akit a szög fogva tartott a sötét fal mögött, egy másik gyík etetett tíz éven keresztül...

Közreadta: Huszta Anni



Az álruhás király

A perzsák gyakran elbeszélik a nagy Abbas sah történetét, aki csodálatosan uralkodott Perzsiában, de szeretett álruhában elvegyülni az átlagemberek között. Egyszer szegénynek öltözve lement egy lépcsőházba a mélyben levő szűk pincébe, ahol egy kazánfűtő vigyázott a tűzre. A király melléült és beszélgetett vele. Ebédidőben a fűtő nagyon durva, fekete kenyeret és egy kancsó vizet tett maga elé, amit együtt fogyasztottak el. A sah elment, de ismét visszatért, mert szíve együttérzéssel telt meg a magányos ember iránt. Kedvesen figyelte az embert, aki megnyitotta előtte a szívét és megszerette új barátját, aki annyira kedves, bölcs és mégis olyan szegény, mint ő maga. Végre a császár ezt gondolta: "Megmondom neki, ki vagyok, és majd meglátom, hogy milyen ajándékot kér." Így szólt: "Te azt gondold, hogy szegény vagyok, de én vagyok Abbas sah, a te császárod." Erre valamilyen nagy kéresre számított, de a kazánfűtő csöndben ülve meredt rá. "Nem érted? Gazdaggá és nemessé tehetlek, neked adhatok egy várost, kinevezhetlek valamilyen nagy kormányzóvá. Semmit sem kérsz?" Az ember kedvesen válaszolt? "Igen, uram, értem. De mi okozta, hogy elhagytad palotádat és dicsőségedet és leültél velem ezen a sötét helyen és osztoztál kegyetlen sorsomban, és

törödtél velem szívem boldogságában, vagy szomorúságában?

Ennél drágábbat nekem nem adhatnál. Másoknak adhatsz gazdag ajándékokat, de nekem önmagadat adtad. Csak az a kérésem maradt hátra, hogy sose vond meg tőlem barátságod ajándékát!"

Közreadta: Huszta Anni

Gondolatok

- "Tudnunk kell, mik vagyunk, mielőtt elhatározzuk, mivé kell válnunk." (Jean Onizmus)
- "Amit időben cselekszünk, azal örökkévalóságunk épületén dolgozunk." (Matthias Laros)
- "Felirat a pokol kapuja fölött: "Érdemed szerint." A menny kapuja fölött: "Isten irgalmából." "Belső fény nélkül minden sötét."
- "A küzdelmek megszokása könnyebbé teszi a szenvedések elviselését." (Marcus Tullius Cicero)
- "Az agy sokkal hajlamosabb elsorvadni a túl kevés használatból, mint elkopni a túl soktól." (Norman Doidge)
- "Minden emberben ott rejlik a feltáratlan képességek hatalmas kontinense. Boldog, aki saját lelkének Kolumbuszaként él!" (James Staphen)
- "Az érző szív sokszor többet

jelent a büszkeségnél és a bátorságnál." (George R. R. Martin)

Gyerekszáj

A hároméves Gergő nem szeretett fürödni. Anyukája így próbálta rábeszélni:

- Nem akarsz szép és tiszta lenni?" A kisfiú ezt válaszolta: - Igen, de nem volna elég, ha csak leporolnál?

A hároméves kisfiú feltekintett az égre és azt mondta, miközben több repülőcsíkot szemlélte: - Anya, az szerintem Isten árnyéka.

- Mama, ezeket az aprókat neked gyűjtöttem, hogy ha legközelebb jössz, akkor tudj nekem ajándékot venni.

Gyülekezetünk betegei

Almádiné Tóth Katalin	Soltész László
Dobner András	Sovjural Emma
Huszta Tiborné	Stubnya Tiborné
Janó Pál és neje	Szebeni Gyuláné
Juhász Gyuláné	Sziklás István
Kiss Emil	Szikszai Lajosné
Kovács Lászlóné	Szlepák- Kiss Tamara
Lőrincz-Szlepák Otília	Szomor Pál
Németh Györgyné	Veress Sándor és neje
Puskás Zoltán és neje	Vékony Józsefné
Sebők Györgyné	Vida Sándorné



"Jó az Úr, menedék nyomorúság idején, gondja van a hozzá folyamodókra." Náhum könyve 1:7

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál.



Valaki értem imádkozott

Mikor a bűntől meggyötörten
A lelkem terheket hordozott,
Egyszer csak könnyebb lett a terhem,
Valaki értem imádkozott.

Valaki értem imádkozott.
Talán apám, anyám, régen?
Talán más is, aki szeret,
Jó barátom, vagy testvérem.

Én nem tudom, de áldom Istent,
Ki nékem megváltást hozott,
És azt, aki értem csak
Egyszer is imádkozott.

Reményik Sándor

Hirdetés

Szeretettel jelezzük a Testvéreknek, hogy adományukat elektronikus utalással is megküldhetik a Gyülekezet számlaszámára. Missziós adakozást: OTP bank

Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet
számlaszáma: 11708001-20052126-



Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

***„Folyóirat” rovatban is olvasható
újságunk!***

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliára